

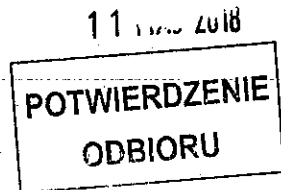

o/c

Gdańsk, 2018.05. M

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.135.2018.ML.KP

Pan
ANDRZEJ GRABOWSKI
RESTAURACJA „CZARDASZ”
ul. BUKOWA 12
84-230 RUMIA

DECYZJA Nr ŻN.D.53.2018.ML

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 ze zm.), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie: Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – legitymacja nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy Panu Andrzejowi Grabowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Restauracja „CZARDASZ” w Gdańsku, ul. Śląska 66B, **karę pieniężną w łącznej wysokości 1.500,00 (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100 złotych).**

I tak:

I. w części dotyczącej wprowadzenia nieopakowanych środków spożywczych - 29 rodzajów wyrobów kulinarnych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.)

Potwierdzam Odbiór

11. 05. 2018

- z uwagi na niedopełnienie obowiązku podania w karcie menu lub w innym miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu pełnego wykazu składników (wszystkich składników bądź części składników) przy:

- DANIA POLECNE PRZEZ MAGDĘ GESSLER: DESKA WĘGIERSKICH WĘDLIN (sałami, kiełbasa węgierska słonina wędzona, pasztet węgierski, cebula w papryce węgierskiej; PIKANTNY ROSÓŁ CIEŁĘCY z daragaluskami, BOGACZ gęsta węgierska zupa cielęcowa-wieprzowa podana z kluskami i śmietaną; PIERSI KACZA z marmoladą z czerwonej papryki i duszonymi w tokaju morelami podana z kluskami w papryce; WĄTROBA CIELECA z plasterkami wędzonej słoniny i karmelizowaną cebulą podana z kluskami w panierce i sosem pomidorowym z nutą macierzanki; NALEŚNIK A'LA GUNDEL z bakaliami, rumem, z polewą z gorzkiej czekolady, kogłem moglem, lodami cytrusowymi, bitą śmietaną

- DANIA GŁÓWNE – PLACEK WĘGIERSKI z gulaszem cielęcowa-wieprzowym podany z surówką; ŻEBERKO WIEPRZOWE glazurowane pastą paprykowo-pomidorową z odrobiną whisky podane z frytkami i surówką; GĘSIE UDO na risotto z jabłkiem, gruszką kandyzowaną i białym winem; GOŁONKA PO WĘGIERSKU z kością podana z ziemniakami, kapustą zasmażaną, chrzanem i musztardą; FILET Z KURCZAKA w zielonej panierce z frytkami i surówką; PATELNIĄ DLA DWOJGA (kaczka, żeberko wieprzowe, karkówka z grilla, słonina wędzona, pieczone warzywa, pieczone ziemniaki, 2 sosy)

- PRZYSTAWKI – Pieczone pierogi szefa faszerowane mięsem cielęcowa-wieprzowym podane z dwoma dipami; Langosz ze śmietaną lub serem – tradycyjne węgierskie danie fast food czyli smażony placek drożdżowo-ziemniaczany; Sałatka sezonowa – z dynią konserwową, mozzarellą, papryką konserwową i melonem; Pierogi ze szpinakiem, feta i suszonymi pomidorami – polane salsą pomidorową z suszoną śliwką.

- ZUPY – zupa dyniowa z makaronem orkiszowym własnego wyrobu; zupa grzybowa na gęsinie z kaszą; zupa rybna z karasia na sposób węgierski.

- DANIA DZIECIĘCE – KURCZAK otulony płatkami ryżowymi, frytki, surówka; PILPECIKI w sosie pomidorowym z ziemniakami puree i buraczkami.

- DESERY – Rożki BUDAPESZTAŃSKIE

- NAPOJE GORĄCE – kawa biała; latte smakowe; caffe latte; cappuccino.

- DODATKI – frytki; kluski; surówki,

- wymierza stronie postępowania karę pieniężną z art. 40a ust. 1 pkt 3 cytowanej wyżej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset 00/100 złotych),

II. w części dotyczącej wprowadzenia do obrotu 2 porcji pierogów ze szpinakiem, fetą i suszonymi pomidorami, polane salsa pomidorową z suszona śliwką w cenie 18 zł/1 porcja o wartości 36 zł, zafałszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 c ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-

spożywczych, z uwagi na podanie w oznakowaniu niezgodnych z prawdą danych w zakresie składu - zgodnie z deklaracją w skład pierogów wchodził **ser Feta**, a faktycznie do sporządzenia użyto sera sałatkowo – kanapkowego „Favita”; czym w istotny sposób naruszone zostały interesy konsumentów finalnych,

- wymierza stronie postępowania karę pieniężną z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych).

Powyższe stwierdzono w toku kontroli przeprowadzonej w restauracji „CZARDASZ” w Gdańsku, ul. Śląska 66B należącej do strony postępowania.

UZASADNIENIE

W dniach 19 – 23.02.2018 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.135.2017.AK z dnia 16.02.2018 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1 z późn. zm), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063) – przeprowadził kontrolę w restauracji „CZARDASZ” w Gdańsku, ul. Śląska 66 B, należącej do Pana Andrzeja Grabowskiego.

W toku kontroli oceniono prawidłowość oznakowania oraz rzetelność informacji przekazywanych konsumentowi o oferowanych produktach.

W wyniku kontroli stwierdzono, że w kartach menu oraz w miejscu sprzedaży i innych miejscach dostępnych bezpośrednio konsumentowi finalnemu nie dopełniono obowiązku podania wykazu składników (wszystkich składników bądź części składników) 29 rodzajów wyrobów kulinarnych, opisanych wyżej, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.).

Inspektorzy występując w charakterze nabywców zakupili 2 porcje pierogów ze szpinakiem, fetą i suszonymi pomidorami, polane salsa pomidorową z suszona śliwką w cenie 18 zł/1 porcja o wartości 36 zł z deklaracją w karcie menu „*feta*”. W toku czynności kontrolnych ustalono, że zakupione pierogi nie odpowiadały deklaracji zamieszczonej w karcie menu z uwagi na to, że **do**

ich produkcji użyto sera sałatkowo – kanapkowego „Favita”, zamiast deklarowanego sera Feta, tj. faktycznie innego składnika. W związku z powyższym do obrotu wprowadzono potrawę zafalszowaną w rozumieniu art. 3 pkt 10c ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

O powyższych nieprawidłowościach Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku poinformował stronę w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 27.02.2018 r. W odpowiedzi z dnia 14.03.2018 r. strona poinformowała, że „nieprawidłowości powstały przez niewiedzę oraz nie kontrolowanie składu danego produktu w tym przypadku sera „Favita”. Ponadto strona poinformowała, że została wprowadzone nowa karta a błędy zostały skorygowane.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz zafalszowanych

Pismem z dnia 12.04.2018r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. środków spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz zafalszowanych . Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 12.04.2018r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2017 r. Odpowiedź wpłynęła do organu w dniu 30.04.2018 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził , iż zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i

Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporzadzienia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.). Art. 8 ust. 5 ww. rozporzadzienia stanowi, że podmioty dzialajace na rynku spozywczym zapewniaja przestrzeganie w przedsiebiorstwach pozostajacych pod ich kontrola wymogow prawa dotyczacego informacji na temat zywnosci i odpowiednich przepisow krajowych majacych znaczenie dla ich dzialalnosci i upewniaja sie, ze wymogi te sa speznione. Z ust. 2 tego artykulu wynika, ze podmiot odpowiedzialny za informacje na temat zywnosci zapewnia obecnosc i rzetelnosc informacji na temat zywnosci zgodnie z majacym zastosowanie prawem dotyczacym informacji na temat zywnosci oraz z wymogami odpowiednich przepisow krajowych. Takim podmiotem dzialajacym na rynku spozywczym jest strona postepowania, ktorej dzialalnosc odpowiada definicji obrotu.

Prawo zywnosciowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - art. 8 ust. 1 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady .

Wyroby - potrawy sprzedawane w restauracjach są środkami spożywczymi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie z którym środek spożywczy (żywność) to każda substancja lub produkt przetworzona, częściowo przetworzona lub nieprzetworzona, przeznaczona do spożycia przez ludzi lub, których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Forma sprzedaży polegająca na sprzedaży potraw pochodzących z własnej produkcji w restauracjach jest wprowadzeniem na rynek (do obrotu) w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie z którym obrót oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta – art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych.

Artykuł rolno-spożywczy zafalszowany zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych to „produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej”.

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafalszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł”.

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w cytowanym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych: „W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się wykaz składników – zgodnie z art.18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia” - § 19 ust. 1 pkt 3.

Przepis § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto, ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17

listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10, z dnia 7 stycznia 2013 r. sygn.. akt VI SA /Wa 1914/12 oraz z dnia 8 marca 2017 r. sygn.. akt VISA/Wa 1944/16. Sąd wskazał w tych orzeczeniach, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem potrawy niezgodnej z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności – potraw tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Z uwagi na to ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: *„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno - spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno - spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”*.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie.

Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VISA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony postępowania, czy też nie, gdyż to wyłącznie na stronie postępowania spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych - potraw.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził i uznał co następuje:
W części dotyczącej wprowadzenia do obrotu nieopakowanych środków spożywczych, nieodpowiadających jakości handlowej w zakresie oznakowania określonej w przepisach o jakości handlowej, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił zgodnie z art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu oraz wartość badanych potraw.

Strona dopuściła się czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych, tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze – potrawy i napoje nieprawidłowo oznakowane z uwagi na brak uwidocznienia wykazu składników lub informacji o pełnym wykazie składników oferowanych do sprzedaży 29 rodzajów wyrobów kulinarnych wymienionych w punkcie I sentencji decyzji.

Strona podejmując działalność gospodarczą w zakresie branży żywienia zbiorowego zobowiązane były znać i stosować przepisy związane z wykonywaną działalnością. Nieprawidłowe oznakowanie stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego.

Nie ulega wątpliwości, że strona nie zapewniła konsumentom rzetelnych informacji o oferowanych produktach. Nieznajomość przepisów w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

W części dotyczącej wprowadzenia do obrotu 2 porcji pierogów ze szpinakiem, **fetą** i suszonymi pomidorami, polane salsą pomidorową z suszona śliwką w cenie 18 zł/1 porcja o wartości 36 zł, tj. zafałszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* w istotny sposób naruszało interesy konsumentów.

Podejmując decyzję o zakupie potrawy konsument kieruje się przede wszystkim informacjami zawartymi w karcie menu. Informacje te w związku z powyższym powinny być rzetelne, a także powinny odzwierciedlać charakter potrawy, ponieważ wpływają one na odróżnienie jej od innych, podobnych potraw i w efekcie na dokonanie wyboru konsumenta przy zakupie.

W omawianym przypadku deklarowany w składzie ser „Feta” produkowany jest z mieszanki mleka owczego i koziego lub tylko z mleka owczego, natomiast użyty do wyprodukowania omawianej potrawy ser „Favita” był wyprodukowany z mleka krowiego. Należy tu również podkreślić, że nazwa „Feta” została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia i jest ona rozpoznawalna wśród konsumentów. Posługiwanie się więc w oznakowaniu nazwą składnika „Feta” podkreślało jakość oferowanej potrawy, a tym samym wpływało na atrakcyjność oferty i stanowiło zachętę do zakupu. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że w związku z zastosowaniem do produkcji sera „Favita”, znacznie tańszego w porównaniu do cen sera „Feta”, konsument kupując omawianą potrawę nabywa w rzeczywistości nie tylko inny, ale i tańszy wyrób.

Sprzedane inspektorom w ramach zakupu kontrolnego potrawy zostały wyprodukowane w lokalu należącym do strony postępowania i to ona ponosi pełną odpowiedzialność za ich jakość. Wprowadzenie do obrotu zafałszowanej potrawy w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* stanowi istotne z punktu widzenia jego właściwości naruszenie wymagań w zakresie jakości środka spożywczego. Zatem zdaniem organu stopień szkodliwości czynu jest znaczny.

Strona postępowania prowadząc działalność gastronomiczną powinna zdawać sobie sprawę z ciężących na niej obowiązkach dot. wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych

z obowiązującym prawem i zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2010 r., sygn. VI SA/Wa91/10). Wskazać należy, że niewiedza nie zwalnia strony postępowania z tej odpowiedzialności. Ponadto, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości nie zmienia faktu, że strona wprowadziła w błąd konsumentów co do tożsamości nabywanej potrawy.

Oceniając zakres naruszenia organ stwierdził, że rzetelne oznakowanie produktów stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione uchybienia naruszyły przepisy prawa o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych, mające charakter istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Przy ocenie dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych organ wziął pod uwagę fakt, że strona postępowania - jak wynika z prowadzonej dokumentacji, po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wielkość obrotów i przychodu przesłanych przez stronę w dniu 26.04.2018r (data wpływu 30.04.2018r).

Organ orzekający wymierzając karę pieniężną stronie wziął pod uwagę także wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych.

Zdaniem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, opisane przesłanki –jakimi należało kierować się przy ustalaniu kary pieniężnej wynikającej z art. 40 a ust. 1 pkt 3 oraz z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* były podstawą do wymierzenia kary w łącznej wysokości 1.500,00zł.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w tej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w szczególności bez cech zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona postępowania Pan Andrzej Grabowski, powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

- 1) Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
- 2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 KPA).
- 3) Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4) Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Pana Andrzeja Grabowskiego
Łukasz Szewczyk
ul. Śląska 66b
80-379 Gdańsk
2. Wydział BA w/m
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Rafał Głowacki

referent prawny

08.05.2018

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	

POUCZENIE

- 1) Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
- 2) Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 KPA).
- 3) Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 4) Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Pana Andrzeja Grabowskiego

Łukasz Szewczyk

ul. Śląska 66b

80-379 Gdańsk

2. Wydział BA w/m

3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
Anna Klecha

NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	